

[Начало](#) > ... > [Парични Искове](#) > [Европейска Заповед За Плащане](#) > Romania

Европейска заповед за плащане

 Румъния

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

Процедурата за заповед за плащане е предвидена в членове 1014—1025 от новия Граждански процесуален кодекс, който влезе в сила на 15 февруари 2013 г.

1.1 Приложно поле на производството

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Процедурата за заповед за плащане се прилага по отношение на безспорни, ликвидни и изискуеми вземания, представляващи задължения за плащане съгласно граждански договор, включително договори, сключени между специалист и възлагащ орган, установени в документ или по силата на устав, разпоредба или друг документ, признат от страните с подпис или чрез друго, допустимо от закона средство. Това не включва вземания, предявени по отношение на имуществото в рамките на производство по несъстоятелност.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Не.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Процедурата за заповед за плащане е факултативна и заинтересованата страна може да подаде искане до съда по общия ред.

Процедурата за заповед за плащане е специална процедура, която е много по-опростена от предвидената процедура по общия ред и която дава на вискателя възможност да получи изпълнително основание съгласно условия, различаващи се от тези, определени в Гражданския процесуален кодекс.

Също така, когато възражението на длъжника срещу иск за заповед за плащане е обосновано, съдът може да отхвърли иска на вискателя с окончателно решение.

Вискателят може да предяви съдебен иск по общия ред, ако: съдът отхвърли иска за заповед за плащане; съдът издаде заповед за плащане за част от вземанията, като в този случай може да бъде предявен съдебен иск по общия ред, за да бъде задължен длъжникът да плати оставащото задължение; заповедта за плащане е отменена.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

Да. В новия Граждански процесуален кодекс не се прави разграничение по отношение на

местопребиваването на ответника и процедурата за заповед за плащане се прилага, независимо от това дали ответникът живее в друга държава членка или в трета държава.

1.2 Компетентен съд

Искът за заповед за плащане може да бъде предявен в съда, който е компетентен да разгледа делото на първа инстанция. Когато става въпрос за заповед за плащане, съдията проверява компетентността на съда по собствена инициатива.

Компетентността за уреждане на иски за заповед за плащане се определя в съответствие с общите правила по въпроси, свързани с компетентността на съдилищата.

Вземания с оценена парична стойност до 200 000 RON попадат в компетентността на съдилищата от първа инстанция. Вземания с оценена парична стойност от най-малко 200 000 RON попадат в компетентността на трибуналите.

Правилото за компетентността в рамките на специалната процедура за заповеди за плащане се допълва от общите правила за компетентност според стойността.

1.3 Изисквания за форма

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Не съществува типов/стандартен формуляр, макар че вискателят трябва да спазва минимални формални изисквания при предявяване на своя иск, който трябва да включва определени данни, а именно: името и местоживеенето на вискателя или когато е приложимо, неговото наименование и седалище; името и адреса на длъжника като физическо лице, а когато длъжникът е юридическо лице, неговото наименование и седалище и когато е приложимо, номера на удостоверението за регистрация от търговския регистър или от регистъра на юридическите лица, данъчния номер и банковата сметка; дължимите суми; фактите и правните основания за задълженията за плащане, техния срок, падежа на плащането и други елементи, които са необходими за установяване на вземането.

Към иска трябва да бъде приложен така също договорът или друг документ, показващ дължимите суми, както и доказателството за връчване на заповедта за плащане на длъжника. Вискателят трябва да връчи заповедта на длъжника с помощта на съдебен изпълнител или чрез препоръчано писмо, с обявено съдържание и обратна разписка, при което длъжникът е задължен да плати дължимата сума в 15-дневен срок от получаването на това уведомление. Тази заповед прекъсва давностния срок.

На всяка страна и на съда се изпраща по един екземпляр на иска и на приложените към него документи.

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

Не, не се изисква представителство от адвокат, но се препоръчва.

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

Минималното съдържание на предявения иск е предвидено по закон. Вискателят трябва да посочи: претендираните суми, фактите и правните основания за задълженията за плащане, техния срок, падежа на плащането и други елементи, които са необходими за установяване на вземането.

Що се отнася до лихвения процент, ако страните не са определили размера на лихвения процент за просрочено плащане, се прилага референтният лихвен процент, определен от Националната банка на Румъния. Референтният лихвен процент, който е в сила на първия календарен ден на полугодieto, се прилага през цялото полугодие. Искът води до начисляването на следните видове лихви:

- за договори, сключени между специалисти, от датата, на която вземането става изискуемо;
- за договори, сключени между специалисти и възлагащ орган, без да е необходимо длъжникът да бъде уведомен, че плащането е просрочено: ако в договора е определен падеж, от деня следващ падежа; ако в договора не е определен падеж, 30 дни, след като длъжникът е получил фактура

или ако това е под въпрос, 30 дни след приемането на стоките или предоставянето на услугите или ако заповедта за плащане е връчена преди получаването на стоките/услугите, след изтичането на 30-дневен срок след получаването на стоките/предоставянето на услугите; ако в закона или договора е предвидена процедура за приемане или контрол, която позволява удостоверяване на съответствието на съответните стоки или услуги, и длъжникът е получил фактурата или заповедта за плащане на тази дата или преди нея, след изтичането на 30-дневния срок от тази дата;

- в други случаи — от датата, на която плащането от длъжника е просрочено или законно обявено за просрочено.

Взискателят може да поиска допълнително обезщетение за всички разноски, направени за събиране на сумите в резултат на неизпълнението навреме на задълженията от страна на длъжника.

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

Да, към искането се прилага договорът или друг документ, служещ като доказателство за дължимите суми (фактура, касова бележка, собственоръчно написана бележка и т.н.). Към иска трябва да бъде приложено доказателството за връчване на заповедта на длъжника, в противен случай липсата му ще направи искането недопустимо.

За да се произнесе по иска, съдията призовава страните в съответствие с разпоредбите за неотложни производства, с цел да получи обяснения и разяснения, както и да настоява длъжникът да заплати дължимата сума или страните да постигнат споразумение относно начините на плащане. Призовката се връчва на страните десет дни преди датата на съдебното заседание. Към призовката за длъжника се прилага екземпляр на иска на взискателя и представените към него документи, служещ като доказателство за иска. В призовката се посочва, че длъжникът е длъжен да подаде възражение най-малко три дни преди датата на съдебното заседание, като се уточнява, че ако не бъде подадено възражение, предвид обстоятелствата по делото съдът може да реши, че длъжникът признава вземанията на взискателя. Възражението не се изпраща до ищеца, който се запознава със съдържанието му от преписката по делото.

Ако взискателят обяви, че е получил дължимото плащане, съдът потвърждава това обстоятелство в окончателно решение, като обявява делото за приключено. Когато взискателят и длъжникът са постигнали споразумение относно плащането, съдът отчита този факт и постановява решение за постигането на съгласие. Това решение е окончателно и се счита за основание за принудително изпълнение.

Когато съдът, след като разгледа иска въз основа на подадените документи и декларациите на страните, установи, че вземанията на взискателя са обосновани, той издава заповед за плащане, в която посочва сумата и крайния срок за плащане. Когато съдът, след като разгледа доказателствата по делото, установи, че само част от вземанията на взискателя са основателни, той издава заповед за плащане само за уважената част и указва също така срока за плащане. В такива случаи взискателят може да подаде искова молба за образуване на съдебно производство по общия ред, за да обезпечи съдът да наложи задължение на длъжника да плати останалата част от дълга. Крайният срок за плащането ще бъде най-малко 10 дни и няма да е по-дълъг от 30 дни от датата на връчване на заповедта. Съдията няма да определя друг краен срок за плащането освен ако страните не са се договорили за това. Заповедта ще бъде предадена на присъстващите страни или ще бъде връчена на всяка от страните при първа възможност в съответствие със закона.

Когато длъжникът не оспорва вземането чрез представяне на възражения, заповедта за плащане ще бъде издадена не по-късно от 45 дни от предявяването на иска. Този срок не включва срока, необходим за връчването на процесуалните документи, или забавяния, причинени от взискателя, включително в резултат на изменение или допълване на иска.

1.4 Отхвърляне на молбата

Ако длъжникът оспори вземането, съдът проверява дали оспорването е основателно въз основа на съдържащите се в преписката делото документи и на обясненията и разясненията, направени от

страните. Ако защитните аргументи на длъжника са обосновани, съдът отхвърля молбата на вискателя, като издава решение. Когато представените от длъжника защитни аргументи по същество включват обработването на доказателства, различни от посочените, и в съответствие със закона въпросните доказателства биха били допустими в гражданско производство по общия ред, съдът отхвърля молбата на вискателя за заповед за плащане, като издава решение. Алтернативно вискателят може да предяви съдебен иск по общия ред.

1.5 Обжалване

Длъжникът може да предяви иск за отмяна на заповед за плащане в срок до 10 дни, след като му е била връчена или след като е бил уведомен за нея. В рамките на същия срок вискателят може да предяви иск за отмяна на решението, с което се отхвърля заповедта, и на частична заповед за плащане. Искът за отмяна може да се позовава единствено на несъответствие с изискванията за издаване на заповед за плащане и когато е приложимо, причините за погасяването на задължението след издаването на заповедта за плащане. Искът за отмяна трябва да бъде уреден от съда, който е издал заповедта за плащане, заседаващ в състав от двама съдии. Искът за отмяна не спира принудителното изпълнение. Спиране обаче може да бъде разпоредено по искане на длъжника, но само срещу парична гаранция, чийто размер се определя от съда. Когато сезираният съд уважи иска за отмяна, било то изцяло или частично, по целесъобразност, той отменя заповедта изцяло или частично и постановява окончателно решение.

Когато вискателят е предявил иск за отмяна и компетентният съд го е допуснал, той постановява окончателно решение, съгласно което се издава заповед за плащане.

Решението за отхвърляне на иска за отмяна е окончателно.

Исковете за европейска заповед за плащане, въведена с Регламент (ЕО) № 1896/2006, с измененията, се разглеждат от съда, който е компетентен да разгледа делото на първа инстанция. Искането за преглед, отправено в съответствие с условията и в рамките на срока, предвиден в член 20 от посочения регламент, попада в сферата на компетентност на съда, чието решение е предмет на обжалване, като въпросният съд разглежда искането в пълен състав от двама съдии. (Член 1⁹ от Извънредно постановление на правителството № 119/2006 относно някои мерки, необходими за прилагането на определени регламенти на Общността от датата на присъединяването на Румъния към Европейския съюз, одобрено със Закон № 191/2007, с измененията.)

1.6 Възражение

Според член 1025, алинея 2 от новия Граждански процесуален кодекс заинтересованата страна може да обжалва по общия ред принудителното изпълнение на заповедта за плащане.

Според член 637, алинея 1 от новия кодекс принудителното изпълнение на решение, което представлява основание за принудително изпълнение, може да стане само на риск на вискателя, ако решението може да бъде оспорено чрез обжалване по общия ред пред Върховния съд; ако впоследствие заповедта бъде изменена или прекратена, вискателят ще бъде задължен по закон да възстанови правата на длъжника, било то цялостно или отчасти, според случая.

1.7 Последици от възражението

Според член 720 от новия кодекс, ако съдът допусне обжалване срещу принудителното изпълнение, като се вземе предвид неговият предмет, според случая, той коригира или отменя оспорения акт за принудително изпълнение, постановява отмяна или прекратяване на самото принудително изпълнение или отменя или разяснява основанието за принудително изпълнение. Ако съдът отхвърли жалбата, от жалбоподателя може да бъде изискано да заплати обезщетение за причинени щети вследствие на забавеното принудително изпълнение, както и глоба, ако жалбата е подадена недобросъвестно.

Окончателното решение дали да бъде допусната или отхвърлена жалбата също така незабавно се изпраща по служебен път на съдебния изпълнител.

Ако жалбата бъде допусната, съдебният изпълнител е задължен да се съобрази с мерките, които са

предприети или постановени от съда.

1.8 Последици от липсата на възражение

Според член 1025, алинея 2 от новия кодекс заповедта за плащане подлежи на изпълнение дори ако се оспорва чрез иск за отмяна, и придобива временно силата на присъдено нещо до вземането на решение по отношение на жалбата. Заповедта за плащане става окончателна, ако не е подаден иск за отмяна или ако той е бил отхвърлен.

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

Заповедта за плащане подлежи на изпълнение, дори ако се оспорва чрез иск за отмяна, и придобива временно силата на присъдено нещо до вземането на решение по отношение на жалбата. Искът за отмяна не спира принудителното изпълнение. Спиране обаче може да бъде разпоредено по искане на длъжника, но само срещу парична гаранция, чийто размер се определя от съда. Заповедта за плащане става окончателна, ако длъжникът не е подал иск за отмяна или ако той е бил отхвърлен. Когато сезираният съдът уважи молбата за отмяна, той постановява окончателно решение за налагане на заповедта за плащане.

За да се осигури изпълнението на решението в съответствие с член 666 от новия кодекс, след като молбата за принудително изпълнение бъде регистрирана, съдебният изпълнител иска от съда, който е издал решението, да одобри принудителното изпълнение. Искането за одобрение на принудителното изпълнение се разглежда от съда, който издава решение на закрито заседание, без да се свикват страните.

Одобрението на принудителното изпълнение позволява на взыскателя да поиска от съдебния изпълнител, който е подал искането за одобрение, да използва всички законни методи за принудително изпълнение с оглед на прилагането на правата на взыскателя.

Съдът може да отхвърли искането за одобрение на принудителното изпълнение само ако: искането за принудително изпълнение попада в компетентността на друг изпълнителен орган, различен от сезирания; неговото решение или, според случая, документ по закон не представлява подлежаща на изпълнение заповед; документът, за разлика от съдебното решение, не отговаря на всички формални условия, изисквани по закон, или други изисквания в конкретни случаи, предвидени от закона; вземането не е безспорно, ликвидно или изискуемо; длъжникът се ползва с имунитет срещу принудително изпълнение; заповедта съдържа разпоредби, които не може да бъдат изпълнени чрез принудително изпълнение; има други правни пречки.

Решението, с което съдът допуска искането за одобрение на принудителното изпълнение, не подлежи на обжалване, но може да бъде преразгледано в контекста на обжалване срещу принудителното изпълнение. Решението за отхвърляне на искането може да се обжалва само от взыскателя в срок до 15 дни от връчването му.

Според членове 712, 718, 719 и 720 от новия Граждански процесуален кодекс принудителното изпълнение, решенията на съдебния изпълнител и актът за принудително изпълнение може да се обжалват от лицата, които са засегнати или увредени от тяхното изпълнение. Решението по жалбата може да се обжалва само пред Върховния съд.

По искане на заинтересована страна и само при наличието на основателни причини компетентният съд може да спре принудителното изпълнение до постановяването на решение по жалбата срещу принудителното изпълнение или друго искане за принудително изпълнение.

Ако съдът допусне жалбата срещу принудителното изпълнение, той коригира или отменя оспорения акт за принудително изпълнение, постановява отмяна или прекратяване на самото принудително изпълнение или отменя или разяснява основанието за принудително изпълнение.

Ако съдът отхвърли жалбата, от жалбоподателя може да бъде изискано да заплати обезщетение за причинени щети вследствие на забавеното принудително изпълнение, както и глоба, ако жалбата е подадена недобросъвестно.

Окончателното решение дали да бъде допусната или отхвърлена жалбата също така незабавно се изпраща по служебен път на съдебния изпълнител.

Ако жалбата бъде допусната, съдебният изпълнител е задължен да се съобрази с мерките, които са предприети или постановени от съда.

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Моля, вж. отговора на въпрос 1.8.1.

■ Последна актуализация: 08/04/2026

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.